

Prístilskot til útróðrafisk.

Dagblaðið hefur núgv at finnst at uppskoti mínum um, at útróðramenn, annaðhvort teir róðu út við opnum báti, dekksbáti ella skipi, skuldu fáa tilskot til fiskaprísinn. Tað, at eg kundi seta eitt slíkt uppskot fram, mátti koma av, heldur Dagblaðið, at eg ikki fylgdi nógv væl við, kendi yvirhøvur ikki tankar og innstilling fólkaflokksmanna og sambandsmanna, teirra, ið nú stýra landi bæði á tingi og í landsstýri.

Heilt einki er nú heldur ikki í tí, sum Dagblaðið førir fram; tí nú gongur sjón fyri søgn, uppskot mitt fall, og útróðramenn finga einki prístilskot. Men eitt er at vinna — og her vunnu samgonguflokkarnir — annað er, um teir her hava handlað rætt yvirfyri fiskimonnum.

Allir menn, og tá serliga lótingsmenn, áttu fyri langt síðani at havt gjørt sær greitt, at fiskimenn fáa ov lítið fyri stríð og strev sítt. Fiskimannastætturin er tann stættur, sum fær minst úrtøku burtur úr arbeiði sínum. Tað er eingin javnvág millum teir, ið arbeiði hava á sjónum, og so teir, sum arbeiða á landi, og navnliga teir fastlontu. Hesin ójavnari var tá eisini orsøkin til, at tingið gekk við til at veita skipsmonnum prísviðbót til fiskaprísinn (í ár 50 oyru fyri kg av stórum toski). Men útróðramenn komu ikki uppi part.

Eftir míni hugsan átti tingið at gjørt alt tað, ið gerast kann, fyri at stuðla heimaútróðurin. Størsti parturin av útróðrinum verður røktur við bátum, sum ikki eru so stórir, at teir kunnu luttaka í sildaveiðini. Teir rógva út frá miðjum vetri og langt út á várið og so ein túr til Íslands á sumri. Hetta hefur nú endurtikið seg ár um ár, meðan úrtøkan man liggja um 5—6000 kr. Tað skuldi tí verið øllum greitt, at hesum monnum tørvar uppskoyti, og landið hefur ráð til at veita teimum uppskoyti, tí nógv leggja teir uppá land.

Eisini eru nógv sluppur, sum verða at liggja fyri bandi, tí menn ikki vilja fara við teimum á Suðurlandið ella til Grønlands, meðan

hópur av fólki leitar sær burtur í onnur lond. Hesar sluppur kunnu ætlandi enn nokur ár verið nýttar til heimaútróður á vetri og vári og síðani til sildaveiði um heystið; men so má tað almenna vera við til at veita uppskoyti, so menn kunnu fáa eina úrtøku, teir kunnu liva av.

Uppskot mitt varð felt, og teir, ið feldu tað, vóru sambandsmenn, fólkaflokksmenn, gl. sjálvstýri og nakrir tjóðveldismenn, og orsøkin var, at tingið hevði ikki ráð. — ein neyðarslig umbering, man mangur halda, sum veit, hvat tingið í dag brúkar pengarnar til.

J. Fr. Øregaard.

Hundarnir

Hérfyri hevði fútin eina lýsing í bløðunum viðvíkjandi hundaóskilinum — og tá helst í Havn. Henda lýsing hevði til fylgju, at einar 3 dagar sá tað út, sum allir hundar vóru fyribeindir. Fólk fekk reiðiliga góðan frið at ferðast í gøtum. Men so hýggj um byggi fóru leysir hundar aftur at ferðast í gøtum, og nú er so galið, at tað hefur ongatið verið verri. Er politiið ikki enn albrynjað at fara í stríð móti hundunum? Ella hava teir longu tapt »hitt stóra hundastríðið«? Tí tað er væl ikki so galið, at lýsingin einans var tórn orð av tí slagnum, sum »kunnu ræða ein dára; men sum ikki fylla nakran sekk«?

Hvussu hevði tað verið — um nú okkara egna heimliga politiið ikki er fært fyri at taka sær av leysum hundum og harrum teirra — at latið teir donsku politistarnar farið á fjall í Havnar gøtum at ríkið nokur øni av hundum í rætt á politistøðini? Ja, hetta er bara ein spurningur, eg seti fram.

Eitt hundaskil!

Sörin.

Kemur tú inn á eitt vertshús í Aalborg og rópar: Aarhus, so er ikki nakar, ið hugsar um tað; men kemur tú inn á eitt vertshús í Aarhus og rópar: Aalborg, so verður beinanvegin sett eitt glas fram fyri tær.

KUNNGERÐ

Orsakað av frosti kemur nú so lítið drekkivatn í vatnbrunnarnar, at vandi er fyri stórum vatnroti. Tað verður tí hervið gjørt kunnugt, at býráðið fyri at spara um vatnið letur vatnbrunnarnar stengja frá kl. 8 á kvøldi til kl. 7 á morgni.

Annars verður, so leingi vatnrot er, roynt at regulera vatnið soleiðis, at hvør býarpartur fær vatn til 1 til 2 tímar hvønn dag.

Samstundis verður heitt á allar borgarar um at spara mest møguligt um vatnið og ikki lata kranan standa og renna til onga nyttu.

Um nakar verður varur við kranar, leiðingar og annað, ið leka, eigur hann beinanvegin at siga býráðsskrivstovuni frá,

Tórshavn, 20. januar 1956.

TÓRSHAVNAR BÝRÁÐ

„Dronning Alexandrine“

Afgang fra København til Færøerne og Island
onsdag den 29. februar kl. 12 middag,
saafremt isforholdene tillader afgang.

D. F. D. S. Ekspedition i Thorshavn.

LÝSING

Áðurlýsti fundur Havnar Arbeiðsmannafelags verður í Losjunni sunnudagin kl. 3.

Dagsskrá:

1. Roknskapurin.
2. Logarbroytan.
3. Sáttmálin.
4. Ymist.

Seinasta freist til gjald av limagjaldi fyri 1955 er í dag.

STJÓRNIN

Húsmøður!

Roynd hesi breyðslag,
og finni fram til tað
ið gagnast húsfólkunum best:

Hjá okkum fáa tygum nú fimm
sløg av breyði, bakaði úr rug-
mjøli:

FULLKORNSBREYÐ
úr grovum rugi við heilum
kernum.

»SUÐURJYDAR«
úr grovum og hálvsiktaðum rugi.

DIMMA-GRÓN (myrkt rugbreyð)
úr grovum rugi.

LJÓSA-GRÓN (ljóst rugbreyð)
úr hálvsiktaðum rugi.

BLANDINGSBREYÐ
úr grovum rugi og hveiti.

FRANTS
RESTORFF
TLF. 1056

VIT KEYPA:

Ull, hvíta, vaskaða	10 kr. 75 pr. kg.
Ull, blandaða, vaskaða	7 kr. 00 pr. kg.
Hosur, grovar	5 kr. 50 parið.
Hosur, kotalittar, finari	8 kr. 00 parið.
Heilullintir bundnir reinir klátar	1 kr. 85 pr. kg.
Kálvasinn, saltaði, feilfri	12 kr. 00 stk.
Skipstroyggjur, 3 trd., hvítum botni, 1 kg.	34 kr. stk.
Barnatroyggjur, 3 trd., hvítan botn, vekt 500—700 gr.	25 kr. stk.

í býti móti klædna- og matværum.

Firma D. J. WILHELM, Vági. — Telefon 6.

FODERSTOFFER

Foderblandning, malet øyg, malet majs, knust majs.
Hønsfoder »Rekord«, Kyllingefoder, hel Byg,
hel Hvede, Hvedekliid, hel Havre, hel Dari.

STØRSTE LAGER
BILLIGSTE PRISER

P-F VALDEMAR LÜTZEN
TELEFON 1020 — 4 LINIER